

Rapport från Arméchefens årliga konsert

av Bengt-Olof Näslund

Bengt-Olof Näslund medlem i Stockholmssektionen av I 21:s kamratförening rapporterar från Arméchefens årliga konsert med Arméns Musikkår i Berwaldhallen.

Söndagen den 12 november Kl.15.00 en lite gråkall eftermiddag hade 17 medlemmar i Stockholmssektionen av I 21:s kamratförening hörsammat Nisse Tettings inbjudan till Berwaldhallen. Det var Arméchefens årliga konsert med Arméns Musikkår till vilken Nisse skaffat biljetter.

Årets konsert var dedikerad Finland och vårt finsk-svenska samarbete samt Finlands 100 års firande. Solist var den finlandssvenska klassiska violinisten Linda Lampenius. Programmet var indelat i två akter, där första akten började med ett nyskrivet verk av Mattias Arveheim ”Fänrik Ståhl’s sägner”, där jag tyckte att Sven Dufva fanns i musiken, ...”*ty visst var tanken mente man, hos Dufva knappt till mått, ett dåligt huvud hade han men hjärtat det var gott*”.

Det vackraste stycket i första akten är enligt min mening Finlandia av Jean Sibelius. Detta 8 minuter långa stycke som beskriver Finland på ett fantastiskt sätt när Finland föds, finnarna döps, Hertig Johan på Åbo slott, trettioåriga kriget med det finska kavalleriet, hakkapeliter ¹, stora ofreden och slutligen hymnen Finland vaknar. Verket skapades när Finland fortfarande var under ryskt styre.

Festföreställningen 1899 hade ordnats som en av många protester mot det sk. manifestet, med vilket den ryska Tsaren försökte inskränka den finska autonomin. För att inte stöta sig politiskt med ryssarna så hade man tagit kulturen till hjälp. Ett antal konst-närer engagerades med bl.a. tavlor, Sibelius åtog sig att göra en tonsättning till

¹ Hakkapeliter, på finska hakkapeliitat, var namnet på det finska kavalleriet under det 30-åriga kriget. Namnet kommer från deras stridsrop ”hakkaa päälle pohjan poika”, på svenska ”hugg på nordens son”.

detta.

Verket uppfördes av Helsingfors filharmoniska sällskaps orkester under ledning av kompositören och uruppfördes på Svenska Teatern 1899 under namnet *Finland vaknar*.

Musiken blev även utomlands mycket populär vilket inte gillades av Sibelius när han fick reda på att t.ex. en Brasiliansk marimba-orkester spelade hans verk. Det berättades också att han vid ett restaurangbesök i Bergen gick i taket när en jazzorkester började spela hans verk.

Andra akten avslutades på sedvanligt sätt med Under Blågul Fana, Svenska arméns Tapto och nationalsången. Jag tror att alla kamrater instämmer i att dessa stycken väcker nostalgiska känslor till liv från vår tid vid gamla kära Västernorrlands Regemente I 21.

Efter konserten tågade vi traditionsenligt till restauranten Cassi för att inta en god måltid och umgås. Jag frågade Nisse Tetting om han inte till nästa år kunde påverka programmet så att Västernorrlands Regementets marsch spelades när vi så mangrant är representerade vid dessa konserter. Nisse lovade att göra ett försök, för det är ju en vacker marsch.

Det var en mycket lyckad och trevlig tillställning som jag särskilt vill tacka Nisse Tetting för som år efter år mejlar och ringer runt för att vi övriga skall bli underhållna. Tack Nisse.